

българинъ ще му иска помощъ, каквато често даваше на гърци и българи. И побърза да освободи госта си отъ стѣснението му.

— Какво искашъ да ти дамъ?

Българинътъ остана изненаданъ и учуденъ отъ неочаквания въпросъ, па наведе глава още повече смутенъ.

— Не се срамувай, кажи какво искашъ отъ мене, — съчувствено го подкани домакинътъ.

— Г-нъ Априловъ, азъ нищо не искамъ отъ васъ. Азъ такава... Нося ви нѣщо. Искамъ да ви го покажа, за да го видите, — отпустна се най-после тоя срамежливъ българинъ.

— А, такава ли е била работата? — усмихна се Априловъ. — Я да видя, какво си ми донесълъ.

Гостътъ бръкна въ пазвата на извехтѣлото си палто и извади единъ пакетъ, обвитъ въ шарена кърпа. Той внимателно я разви и извади една книга.

— Дойдохъ да ви помоля да ми разтълкувате тая книга — каза той и я подаде на Априлова, който остана учуденъ, защото съвсемъ не очакваше да види книга въ ржцетъ на скромния българинъ.

Василь Априловъ взе книгата и бързо я разгърна. На заглавния листъ прочете на руски езикъ: „Древнитѣ и сегашни българи, томъ

първи, отъ Юрий Ив. Венелинъ, Москва, 1829 г.“

— Отде си взелъ тая книга? — запита Априловъ.

— Прати ми я единъ мой приятелъ отъ Москва.

— А ти съ какво се занимавашъ и какъ се казвашъ?

— Имамъ малка бакалничка. Казвамъ се Георги Стойковъ.

— Ами какво те толкова интересува въ тая книга? Училъ ли си въ училище?

— Училъ съмъ въ килията на попъ Атанасъ въ родното си село. Избѣгахъ отъ България, защото турцитѣ много ни преследваха. Азъ съмъ добъръ българинъ и мисля за отечеството си. Затова, когато получихъ тая книга на Венелина, въ която се разправя за българитѣ, азъ искахъ да я прочета и всичко да разбера въ нея. Четохъ я, но много работи ми останаха неясни. Отидохъ да попитамъ бай Николай Палаузовъ, когото зная, че е също добъръ българинъ. Но и той като мене не можа нищо да ми обясни. Тогава се сѣти за васъ, г-нъ Априловъ, и ме изпрати да ви попитамъ.

— Много добре. Но азъ трѣбва най-напредъ да я прочета. Това ще сторя скоро. Следъ нѣколко деня пакъ ела.

— Колко много ви благодаря, г-нъ Априловъ! Проща-